

PREMI NACIONAL DE CULTURA 2012 AL MUSEU ETNOGRÀFIC DE RIPOLL

EL passat 26 d'octubre, representants del Museu Etnogràfic de Ripoll recollien al Palau de la Generalitat, de mans del president Artur Mas, el Premi Nacional de Cultura –en l'apartat de Patrimoni Cultural–, que atorga anualment el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA), un organisme independent creat pel Parlament de Catalunya amb la intenció de garantir la qualitat i la transparència dels premis que concedeix.

Aquest guardó avala la trajectòria que el museu ha mantingut des dels seus inicis, amb una expressa vocació de mostrar pedagògicament l'home en el seu entorn econòmic antic, i en destaca, a més, la voluntat de ser un dels equipaments culturals més rellevants i renovadors dins el camp de l'etnografia a Catalunya.

El premi representa un reconeixement a la feina feta des dels orígens, quan els anomenats folkloristes de Ripoll van començar la tasca de crear un museu amb la clara intenció de conservar i difondre una realitat que desapareixia davant seu, amenaçada pel canvis provocats per la industrialització. Aquella feina, realitzada per Tomàs Ragner, Rossend Serra i Pagès, Agustí Casanova, Salvador Vilarrasa i –més endavant–, Eudald Graells com a principals impulsors, va suposar a part del naixement del que fou l'Arxiu Museu Folklòric i avui és el renovat Museu Etnogràfic de Ripoll, l'inici de l'estimació i el respecte per aquest patrimoni, tan proper i alhora tan universal. La llavor s'ha mantingut viva al llarg del més de vuitanta anys d'història de la institució, gràcies a la col·laboració i la participació de moltes persones que han cregut en el museu, l'han estimat i hi han portat aquells objectes a partir dels quals podem transmetre part de la seva història i,

Museu Etnogràfic de Ripoll

per tant, de la història de tot un poble. El mèrit actual ha estat saber mantenir l'essència del que fou el primer museu d'etnografia de Catalunya, sense renunciar, però, ni a la modernitat ni a les necessitats expositives actuals, a més de valorar aquest llegat com un dels principals atractius de la nova entitat que segueix treballant per mostrar la societat en el seu entorn proper.

El dimarts 4 de desembre el premi es presentava públicament a Ripoll, a la sala d'actes del museu. Després d'unes paraules introductòries de la Sra. Roser Vilardell, que n'és la directora, es comptà amb els parlaments del Sr. Daniel Palomeras (col·laborador de la institució i que fou president del patronat que la regeix), del Sr. Carles Duarte (president del CoNCA) i del Sr. Jordi Munell (alcalde de la vila i actual president del patronat.)

Sumari

- Premi Nacional de Cultura	1
- Arxiu Comarcal del Ripollès	5
- Episodis de la nostra història	6
- Biblioteca Lambert Mata	7
- No t'ho perdís	8

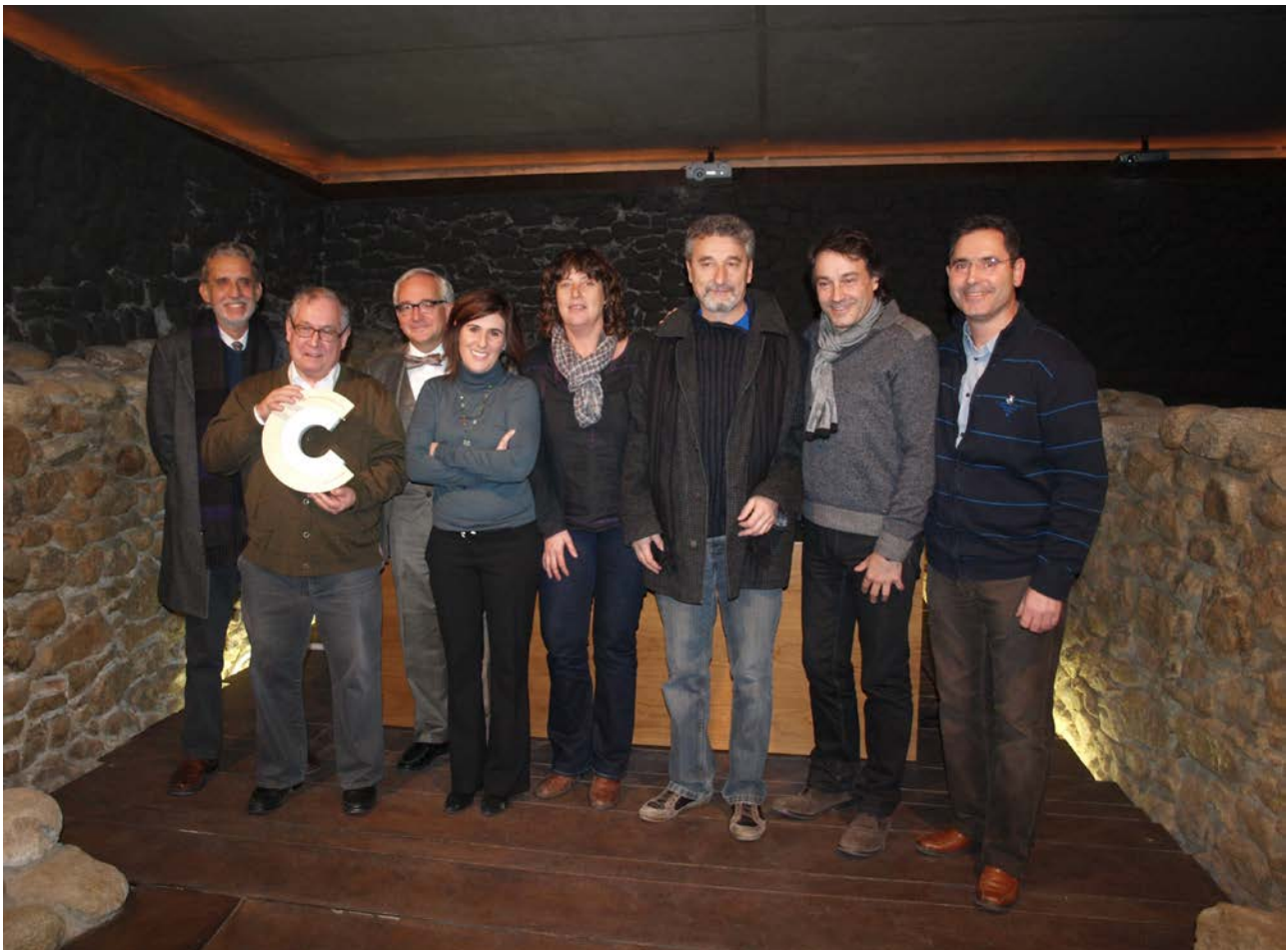
Els premiats, al Palau de la Generalitat. © Maria Àngels Torres

Destaquem uns significatius fragments de les diverses intervencions:

R. Vilardell:

«[...] Hem rebut aquest premi amb molta il·lusió i pensant principalment en les persones de les que parla el museu: en els pastors, en els pagesos, en els ferrers, en les filadores, en tots aquells que al llarg de vuitanta anys i de manera anònima hi han col·laborat, aportant els seus objectes,

· les seves històries i la seva memòria, que han fet que aquest museu, després de deu anys de tancament, pugui ser un altre cop un museu amb memòria i amb vida [...] La intenció és que entre tots continuem fent el museu, que acaba de començar, que és molt jove malgrat tenir molts anys, que té un llarg camí per endavant i del que es tracta és que ens el fem molt nostre, perquè tots puguem participar-hi i tots puguem també gaudir-ne.»

Fotografia: Museu Etnogràfic de Ripoll

D. Palomeras:

«[...] Els maldecaps que vam tenir en el primer patronat, crec que van ser un esforç ben esmerçat quan avui ens podem trobar aquí, en aquest –crec jo–, esplèndid museu, que ha merescut un reconeixement tan extraordinari com és aquest Premi Nacional de Cultura [...] Una última expressió d'agraïment per a les persones que hi han treballat tantíssim. Penso que és d'aquelles coses –parlo de Ripoll vila i segurament podria parlar de tota la comarca– que han concitat una extraordinària unanimitat; encara que només fos per això, penso que ja valdria la pena per un objectiu aconseguit amb tant d'èxit.»

Carles Duarte:

«[...] Els Premis Nacionals són la màxima distinció que en el camp de la cultura s'atorga a Catalunya, i el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts és un organisme que, al cap dels anys, ha estat el que ha recollit aquest llegat d'història i de reconeixements dins el qual s'insereix el guardó que avui destaquem. Els Premis Nacionals de Cultura tenen una llarga tradició, que té antecedents en l'etapa de la Mancomunitat, que arrenca en l'etapa de la Generalitat republicana i que des de la Generalitat restablerta s'han tornat a concedir. En aquesta darrera etapa se n'ha encomanat la responsabilitat al Consell Nacional de la Cultura i de les Arts. Aquest és un organisme creat pel Parlament de Catalunya, que té unes responsabilitats rellevants en el camp de la cultura, entre les quals aquestes d'elaboració d'un informe anual sobre l'estat de la cultura, l'elaboració d'informes per als projectes de Llei o les auditories sobre els equipaments culturals per garantir-ne el millor funcionament possible [...] S'entén que el món de les arts i el món de la cultura necessiten un espai –més enllà de l'àmbit de les administracions estrictes de gestió–, per a la reflexió, per a la valoració dels diversos escenaris, per definir estratègies de futur,

Fotografia: El Ripollès

• implicant-hi els protagonistes i amb diàleg amb
• les institucions públiques. És en aquest context,
• doncs, que s'ha concedit el Premi Nacional de
• Cultura a aquest museu. A mi em fa una il·lusió
• singular, especial, molt intensa, primer perquè,
• de lluny evidentment, he anat seguint la història
• del museu, les dificultats, els reptes. En la meua
• època com a Secretari General de la Presidència
• vaig venir aquí a Ripoll i vaig conèixer també
• quina era la situació i en les meves funcions en
• l'àmbit cultural sempre he tingut molt present el
• paper de Ripoll en la història i en la realitat del
• país, que és crucial i cal reivindicar de nou amb
• fermesa i el paper que hi juga aquest museu, del
• qual realment crec que us heu de sentir molt
• orgullosos.

• [...] Són pocs els museus que a Catalunya es
• poden afirmar i reconèixer en una trajectòria tan
• dilatada i tan rellevant, a més el museu l'explica
• bé aquesta història i aquests antecedents. En el
• conjunt del mapa museístic de Catalunya aquest
• museu és una peça molt notable. Espero que
• aquest guardó contribueixi a donar-lo a conèixer
• i a fer-ne una presència més activa i més influent
• per tot el que pot aportar, ja no només per les
• seves col·leccions, sinó per la feina que s'hi du
• a terme des del punt de vista de la recerca, de
• la restauració, per aquesta dimensió participa-
• tiva, d'inclusió i d'acostament que representa la
• figura dels Amics del Museu i per tot allò que,
• des del museu i al costat del museu, Catalunya
• necessita saber de Ripoll i del paper que ha jugat
• en la nostra història, en la fundació de la nostra
• cultura i del nostre país, però també amb la res-
• ponsabilitat i amb la funció i el compromís que
• estic segur que tindrà en el present i en el futur
• d'aquest país nostre, que batega amb una certa
• inquietud, una certa incertesa i un cert neguit,
• que viu moments complexos per la duresa de la
• crisi econòmica que patim, per les esperances,
• les il·lusions i els projectes col·lectius que en
• aquests moments alenen i donen força al país,
• també en circumstàncies complexes i adverses
• com les que ara passem. És important que la veu
• de Ripoll, que el que representa Ripoll en el con-
• junt de Catalunya, hi sigui sempre ben present.

• Catalunya és un país, que s'afirma, que es pro-
• jecta, que s'explica a ell mateix des de la cul-
• tura. Som, des de la cultura. I aquest museu
• ens ajuda a entendre aquestes diverses capes de
• vides, d'experiències humanes, de creacions, de
• construccions, que al llarg dels segles configu-

ren una societat, en aquest cas, Ripoll, però el conjunt de Catalunya hi pot –i hi ha– de trobar motius per reconèixer's, per afirmar-se i per ser, això, des de la cultura un país amb voluntat de ser, determinat a construir el futur i de fer-ho, enriquint-se, amarant-se, nodrint-se d'aquesta història que ens cal conèixer, que ens cal saber, que ens cal fer presència viva en la nostra vida d'avui.»

A part, Duarte comentà (a Televisió del Ripollès):

«Aquest acte d'avui és imprescindible, necessari, perquè és un acte de justícia. Vincula la concessió del Premi Nacional, que és la distinció més important que el Govern de Catalunya concedeix actualment en l'àmbit de la cultura i l'associa a totes les persones que l'han fet possible. És a dir, a tots els que han fet possible que el Museu Etnogràfic de Ripoll sigui la realitat esplèndida que és aquest tresor, aquesta meravella de la qual s'han de sentir orgullosos tots els ripollesos i Catalunya sencera. De fet, se'n sent concedint aquest guardó, aquest Premi Nacional de Cultura, que el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts va acordar concedir-li perquè, realment, hi conflueixen diversos elements: d'una banda la història. És tracta d'un dels museus amb més llarga trajectòria que hi ha al nostre país. Després, perquè es tracta d'un museu que ha fet un esforç enorme i reeixit de modernització, de posada al dia. Avui és un museu capdavanter en el seu camp. I aquesta confluència d'història, de trajectòria, del que representa Ripoll en el si de Catalunya i aquesta capacitat de fer del museu de sempre una nova aposta per explicar el que és la història, l'etnografia, les arrels del nostre país i la transformació que aquest país ha tingut en el procés de la industrialització fins al present, és una de les grans aportacions que s'han fet en els últims anys en el món de la cultura al nostre país.»

Jordi Munell:

«[...] Aquest premi és un reconeixement a múltiples persones i a múltiples facetes. Des dels polítics –els que hi som ara i els que ho han estat–, però també a totes les persones que al llarg de vuitanta anys han participat, d'una manera o d'una altra, a vegades a davant, a vegades a l'ombra, a vegades a darrera, per confegir el que avui tenim [...] Un museu amb vuitanta anys d'història, però amb un funcionament gairebé nou. Poc a poc hem d'aconseguir que torni a ser el museu que havia estat i que torni a ser més gran i millor en tot. Aquest premi, evidentment, dóna un impuls, una iniciativa nova i és una palanca cap al futur [...] Que continuï i sigui més un museu nostre, dels ripollesos de Ripoll, també dels de la comarca i, per extensió, dels de tot el Pirineu [...] Que tots plegats el donem a conèixer i l'ensenyem amb il·lusió i orgull. El que volem i pretenem és que sigui un lloc de recerca, d'investigació, de preservació, de conservació d'exposició i de dinamització de les seves col·leccions, però també de la nostra història, de la nostra etnografia, de la nostra cultura més ancestral, però també la d'avui dia i la de demà. El museu té reptes per davant, des de l'àmbit de la recerca i de la cultura en paraules majors, però també en té en el camp del turisme, de la dinamització cultural i del comerç de Ripoll [...] Aquest premi simbolitzarà una mica el passat, el present i el futur del Museu Etnogràfic de Ripoll, però també la voluntat de tota una gent que l'ha fet possible.

En el mateix acte es va presentar l'inici de la campanya per restaurar l'associació dels Amics del Museu. Les diferents modalitats –carnet normal, carnet familiar, carnet de jubilat o patrocinadors–, amb els corresponents drets i avantatges, es poden consultar al Museu Etnogràfic de Ripoll i a l'Oficina de Turisme (plaça de l'Abat Oliba, s/n, 17500 Ripoll.) També adreçant-se als telèfons 972 70 31 44 i 972 70 23 51, al Facebook del museu o al correu electrònic museuderipoll@museuderipoll.org

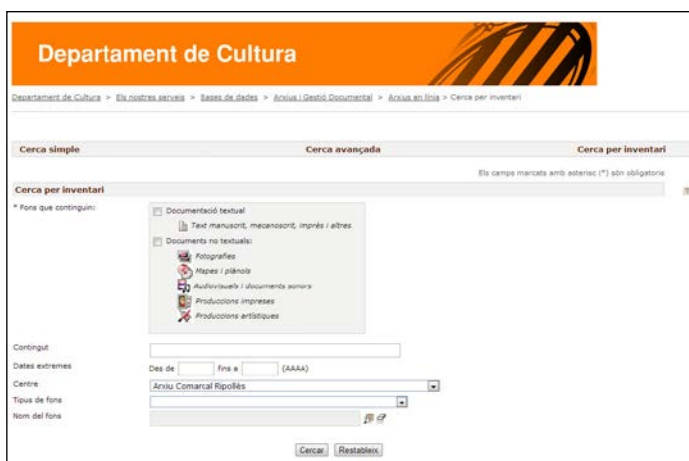

Museu Etnogràfic de Ripoll

Arxiu Comarcal del Ripollès

El cercador de fons de la Xarxa (1).

La difusió dels documents que conservem als arxius és una tasca essencial per a facilitar el seu accés i consulta; el ciutadà no té perquè saber si un centre d'arxiu el pot ajudar a trobar allò que busca. Davant d'una necessitat d'informació, les persones “interroguem” aquests centres a la recerca de la solució. Però si nosaltres no donem a conèixer allò que custodiem fem un flac favor a la societat que ens ha encarregat de fer-ho. Aquí rau la importància de les activitats de difusió, perquè ajuden a obrir les portes dels arxius convidant a les persones que s'atansin als documents.

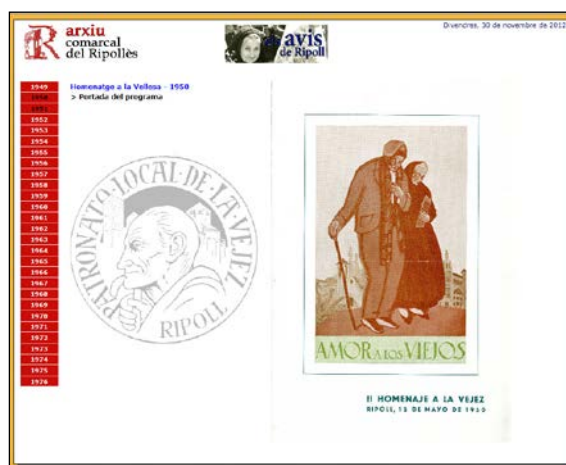
Fa anys que l'Arxiu Comarcal del Ripollès ha perseverat en aquesta idea: el volum de consultes al nostre web (www.acri.cat) i els qüestionaris que ens feu arribar donen fe d'aquesta voluntat ensems que justifiquen els esforços que hi destinem. L'explosió en l'ús de la xarxa d'Internet, que l'ha convertida en una eina quotidiana de treball —indispensable en el nostre temps—, ens ha empès a ser-hi presents d'una forma decidida, però sobretot útil i pràctica. A més, l'ACRI, com a centre integrat a la Xarxa d'Arxius Comarcals de la Generalitat de Catalunya, participa en les solucions web corporatives per difondre tots els fons que es conserven als 38 centres que funcionen en l'actualitat; aquesta “posada en comú” dels fons que custodiem afegeix un notable valor a cadascun dels centres que l'integrem, alhora que facilitem la tasca dels investigadors i dels usuaris en general. Pensem, per exemple, en el gran potencial per a la recerca que proporciona aquesta eina corporativa quan una simple recerca d'informació pot retornar-nos les referències que es poden localitzar, a més de a l'ACRI, a qualsevol dels centres que formem la xarxa.

En una altra ocasió aprofundirem en l'operativa d'aquest cercador i us explicarem algunes pautes per a aconseguir realitzar una recerca efectiva; ara només us convidem a entrar-hi (<http://cultura.gencat.cat/ArxiusEnLinia/>) i, per exemple, visualitzar algun dels 1.441 documents digitalitzats de la correspondència d'Eudald i de Josep Ragner (1850-1886), que tracten dels inicis de la restauració del monestir de Ripoll. Podeu llegir la notícia del tractament d'aquests documents a <http://cultura.gencat.cat/arxius/acri>.

Els Homenatges a la Vellesa de Ripoll, protagonistes de la Setmana Internacional dels Arxius 2012.

Els Homenatges a la Vellesa, organitzats pels ajuntaments i els patronats locals, sota el patrocini d'ajuntaments i el lideratge de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, van tenir lloc en moltes poblacions del nostre país i van iniciar-se just quan aquest encara duia el llast de la postguerra. L'objectiu, més enllà de promocionar l'obra social de l'entitat d'estalvis, era donar protagonisme públic a les persones de més edat de les viles i ciutats, tot fomentant uns valors de respecte i reconeixement vers la gent gran.

A Ripoll, al començament de celebrar-se els homenatges i fins al 1960, el patronat local va redactar unes “memòries” d'activitats molt completes, que incloïen, a més de la liquidació econòmica de la festa, un magnífic reportatge fotogràfic. La difusió d'aquestes imatges és, doncs, el motiu que ens ha empès a tractar específicament aquests homenatges, donant a conèixer, a més, un material imprès complementari que il·lustra i informa, no tan sols de les activitats que s'organitzaven, sinó de l'evolució estètica, gràfica i tipogràfica dels programes d'activitats. Podeu accedir-hi des de la web www.acri.cat.

Episodis de la nostra història

RIPOLLESOS OBLIDATS (1). EL GRAVADOR JOAN AMILS I COSTA

RIPOLL compta amb personatges que han sobresortit, per la seva tasca, més enllà de l'àmbit ripollès. El record d'alguns d'ells ja s'ha perpetuat per mitjà d'un vial públic –plaça o carrer– batejat amb el seu nom, com és el cas de Tomàs Ragner, el pare Francesc Colí o de Celestí Sadurní. Creiem que la relació de ripollesos que han triomfat, si així se'n pot dir, lluny de casa nostra és més extensa i hauríem de procurar anar-la ampliant per fer-nos una idea de la importància de Ripoll en d'altres èpoques, com a bressol d'intel·lectuals, artistes o religiosos.

En aquest número de la revista *Vitel·la* presentem un esbós biogràfic del gravador Joan Amils i Costa. El *Diccionario biográfico de artistas de Cataluña* (1951), escrit per Josep Francesc Ràfols n'aporta informació, però també en podem trobar en diverses pàgines d'Internet. Per a aquelles persones que vulguin indagar en la trajectòria professional d'aquest ripollès, volem puntualitzar que majoritàriament el trobem esmentat com a Joan Amills, quan de fet, el nom correcte hauria de ser Amils.

Joan Amils i Costa era un gravador en actiu a la primera meitat del segle XIX. La seva obra –segons els entesos–, és comparable a la dels millors gravadors del seu temps per la puresa del dibuix i la seva execució. Va gravar nombrosos retrats de personatges històrics i de l'època.

La Biblioteca de Catalunya custodia treballs i monografies realitzades per Amils. Aquest és el cas de: *Mapa de Catalunya* (1838), *Plan de la prensa tórculo para la impresión de las telas* (1819?),

Gravat del comte Guifré el Pelós (de Bofarull, Pròsper. *Los condes de Barcelona vindicados*. 1836). Biblioteca Lambert Mata. Fons Mata.

Plan para el grabado de cilindro (1819?), *Plan de los diferentes aparatos por el blanqueo y avivado de las telas* (1819?) o *Plan de la cubas para bañar las telas y para la extracción del vinagre* (1819?).

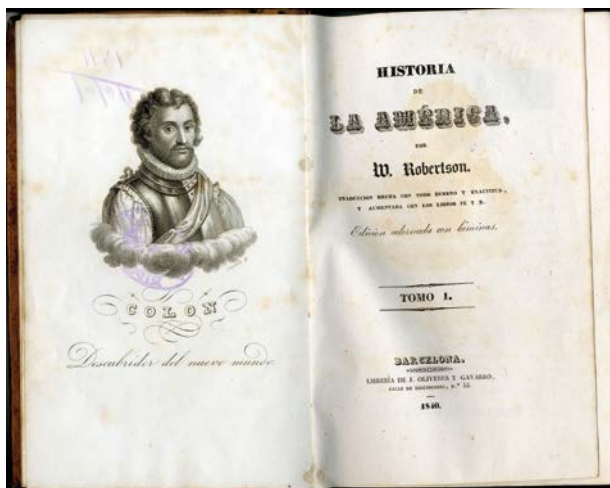
Una mostra dels seus gravats es van publicar en obres com: *Oficio de la Semana Santa* (1834), *Lecciones de moral, ó sean, preceptos de un buen padre à sus hijos* (1839), *El Conde de Monte-cristo* (1846), *Historia del Rey de Aragón Don Jaime I, el Conquistador* (1848), *Retratos y láminas de la Biografía eclesiástica completa publicados hasta ahora* (1851).

A la Biblioteca Lambert Mata, que conserva un valuosíssim fons bibliogràfic, també hi ha monografies il·lustrades amb gravats de Joan Amils. Aquest és el cas de les obres: *Los condes de Barcelona vindicados* (1836), de Pròsper de Bofarull, o *Historia de la América* (1840) de William Robertson.

Un dels projectes que li va valdre més renom, i que fins i tot la premsa se'n va fer ressò, va ser l'elaboració d'uns plànols per construir un aparell cosmogràfic. La mort d'Amils, l'any 1854, comportà que el projecte no es materialitzés.

Meritxell Verneda Ribera, estudiant de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona, va presentar, l'any 2006, la seva tesi de llicenciatura centrada en aquest ripollès, la qual porta per títol *Joan Amills i Costa. Gravador de làmines fines*.

Agustí Dalmau i Font
Historiador i arxiver
de l'Ajuntament de Ripoll

Gravat de Cristòfor Colom (Robertson, William. *Historia de la América*. 1840). Biblioteca Lambert Mata. Fons Mata.

Biblioteca Lambert Mata

ELS TRESORS OCULTS

LA vila de Ripoll compta entre els seus atractius amb un tresor cultural que ha passat desapercebut per a la majoria de vilatans durant anys, però no per als estudiosos. Estem parlant del fons Mata, integrat en la major part per llibres, aconseguits en la seva majoria pel bibliòfil Lambert Mata i Sala (1857-1931), personatge que, tot i viure a Barcelona, tenia arrels a Ribes de Freser i a Ripoll. Entre les obres més valuoses hi ha onze incunables, (documents impresos al s. XV, des de l'aparició de la impremta fins al 1500). Però més enllà de l'àmbit bibliogràfic, el fons Mata està integrat per un ampli ventall d'elements culturals els quals, donada la seva peculiaritat i raresa, hem de saber valorar en la seva justa mesura i atorgar-los la rellevància que es mereixen. En primer terme, el fons de premsa que comprèn el segle XIX i les primeres dècades de la passada centúria.

Segonament hi ha el fons documental, del tot desconegut fins a l'actualitat, del qual s'està procedint a identificar la documentació que l'integra. El coneixement del contingut aportarà dades inèdites per a la comprensió i l'estudi d'episodis de la nostra història, no solament d'àmbit ripollès, sinó també català. Bona mostra d'això darrer és la implicació de membres de la família Mata en explotacions mineres a Almeria o en incipients fàbriques tèxtils de mitjan del segle XIX. A nivell comarcal, el fons és ric en documentació notarial de la Vall de Ribes, del període medieval i del principi de l'època moderna. També trobem informació de les tasques professionals relacionades amb el tèxtil, en treballs com a traginers o en fargues.

A més, han aparegut documents, principalment impresos menors, que certament són curiosos i afegeixen una major autenticitat al fons. Aquest és el cas d'entrades per accedir a l'Exposició Universal de París de l'any 1900 o a la de Barcelona

de 1929, unes pàgines de quadern d'un vaixell, un dietari on s'apuntava el temps que feia, una còpia manuscrita de l'any 1829 del dot d'Amàlia de Saxònia -esposa de Ferran VII-, un dècim de la loteria nacional de l'any 1892, punts de llibre del principi del segle XX, un dibuix a tinta de l'església monacal de Sant Joan de les Fonts de l'artista olotí Josep Berga i Boada, etc.

Per altra banda, a través dels llibres es pot seguir l'evolució de les biblioteques públiques que han existit a Ripoll fins al 1939. Primerament, als anys deu, hi havia la Biblioteca de Ripoll, de la

qual en va ser responsable l'erudit local Tomàs Raguer, que el 1917 s'oferí a l'ajuntament per a catalogar els llibres. Entre el 1933 i el 1937 estigué en funcionament la Biblioteca Popular de Ripoll. Des d'aquest any i fins al 1939 hi havia la Biblioteca del Front.

Davant d'aquestes expectatives, creiem que ha arribat el moment, i principalment enguany, que Ripoll serà la Capital de la Cultura Catalana, de treure rèdit del llegat Mata i d'altres fons bibliogràfics que custodia la biblioteca. I ens preguntem ¿quantes ciutats i viles de renom, amb més habitants que la nostra, voldrien tenir aquestes joies de la cultura i no en poden disposar?

No t'ho perdís

ACTES RIPOLL CAPITAL DE LA CULTURA CATALANA 2013

2 de gener de 2013

A les 6 de la tarda a la sala Tomàs Raguer del Museu Etnogràfic de Ripoll

- 1r dia de circulació del franquejador postal Ripoll 2013. Segell commemoratiu, edició limitada per a aquest dia. Amb la col·laboració del Cercle Filatèlic i Numismàtic de Ripoll

- Presentació del facsímil de la Bíblia de Rodes (conservada a París), originària de l'*Scriptorium* monàstic de Ripoll.

Conjuntament amb la presència del facsímil de la Bíblia de Ripoll conservada al Vaticà, i que, des del 2002, es pot veure a l'exposició permanent *Scriptorium* de Ripoll.

- Conferència d'Agustí Dalmau: "Les biblies de Ripoll, on són i les seves vicissituds".

- Presentació del nou quadre de Francesc Torrescasana, adquirit per al Museu Etnogràfic de Ripoll, a càrrec de M. Àngels Esposa, restauradora del museu.

- Presentació del número 25 de la revista cultural *Vitel·la* (edició i distribució digital).

26 de gener

- Acte d'inauguració de Ripoll, Capital de la Cultura Catalana 2013. Monestir de Santa Maria (plaça de l'Abat Oliba) i Museu Etnogràfic de Ripoll, on s'inaugurarà l'exposició temporal: Ramon Casanova i Danés "El boig de l'Hispano" (1892-1968).

Oberta al públic fins al 30 d'abril

8 de març

- Trobada comarcal del Dia Internacional de la Dona. Sala Eudald Graells.

15, 16 i 17 de març

- Fira de les Quaranta Hores 2013. Centre vila.

- Tastatast. Degustació gastronòmica. Sala Eudald Graells.

20 i 21 d'abril

- XXXI Trobada nacional de trabucaires de Catalunya i presentació de la colla de pedrenyalers i trabucaires de Ripoll.

Centre vila.

21 d'abril

- Commemoració dels 10 anys de Ripoll Ciutat Pubilla de la Sardana. Centre vila.

23 d'abril

- Diada de Sant Jordi. Centre vila.

Activitats culturals i parades de llibres i roses. La Capital de la Cultura Catalana i els infants.

27 i 28 d'abril

- Recercat.

Jornada de Cultura i Recerca Local dels Territoris de Parla Catalana. Trobada de Centres d'Estudis Locals i Comarcals de les Terres de Girona.

28 d'abril

- Conte gegant amb la participació d'illustradors i de la coral infantil Els Follets. Biblioteca Lambert Mata.

+ info: www.ripoll2013.cat

HORARIS

Arxiu Comarcal del Ripollès

Hospital Vell - Raval de l'Hospital, 2
Tel. 972 715 715 - Fax. 972 702 912 - acri.cultura@gencat.cat
www.acri.cat

De l'1 d'octubre al 31 de maig:
de dilluns a dijous, de 9 h a 14 h i de 15.30 h a 18 h,
divendres, de 9 h a 14 h.

De l'1 de juny al 30 de setembre:
de dilluns a divendres, de 8 h a 15 h.

Museu Etnogràfic de Ripoll

Plaça de l'Abat Oliba s/n - Tel. 972 703 144
<http://www.museuderipoll.org>

De dimarts a dissabte, de 10 h a 13.30 h i de 16 h a 18 h.
Diumenges i festius, de 10 h a 14 h.

Juliol, agost i Setmana Santa

De dimarts a dissabte, de 10 h a 13.30 h de 16 h a 19 h.

Diumenges i festius, de 10 h a 14 h.

Tancat: dilluns i els dies 1 i 6 de gener i 25 i 26 de desembre.

Biblioteca Lambert Mata

Carrer de les Vinyes, 1
Tel 972 700 711 - Fax 972 702 253
www.bibgirona.cat/biblioteca/ripoll
biblioteca@ajripoll.cat

Dilluns, dimarts, dijous i divendres, de 15.30 h a 20 h
Dimecres i divendres, de 9 h a 13.30 h - Dissabtes, de 10 h a 14 h

Visites guiades a l'*Scriptorium* de Ripoll i la Farga Palau, amb reserva prèvia al Museu Etnogràfic de Ripoll.

